

at jeg her er fremkommen med mine Bemærkninger, er nærmest den, at det Udvalg, der er nedsat angaaende Søbefæstningen, har jeg ikke hørt noget Videre fra. Jeg har Grund til at troe, at det ikke arbejder paa en saadan Maade, at jeg kommer til at faae nogen videre Forhandling med det, saa jeg ikke har haft Anledning til at tro, at jeg vilde faae Seilighed til at udtale dette for Udvalget. Det er da naturligt at jeg udtaler det her. Udvalget har forlangt Oplysninger i Slutningen af Oktober Maaned. Bøsvarelserne af disse, der ere temmelig vidtløftige, have taget nogen Tid og kostet en Del Arbeide. Bøsvarelserne ere fremkomne under 19de og 23de November, men saavidt jeg veed, er det de færreste af Udvalgets Medlemmer, der endnu have set disse Bøsvarelses. Jeg har derfor ikke haft Haab om at komme til at staae overfor dette Udvalg og har følgelig villet udtale mig her. Men det har ikke været min Hensigt at udtale mig om det storpolitiske Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremkom med.

Solstein-Ledreborg: I Anledning af, at den ærede Krigsminister har fremdraget det militære Udvalg og paa en Maade rettet en Anke mod Udvalgets Arbeidsiver, skal jeg tillade mig at oplyse, at det beror paa en Misforstaaelse. Udvalget har fremmet sine Arbeider saavidt, at det har valgt Ordfører, og det er ikke Udvalgets Skyld, at Ordføreren er bleven syg. Men han har ikke desto mindre, det kan jeg med det Samme meddele, under sin Sygdom arbeidet paa Sagen, saa jeg haaber, at detien nær Fremtid skulde være muligt at faae en Konference med den ærede Minister. Dette anfører jeg blot til Oplysning, fordi jeg ikke tror, at det gavner, at den Slags Mistænkliggjørelser, som jeg vel nok tør betegne dem, læses ud mod et Udvalg, uden at de ere bedre funderede end de, der fremkom fra Ministerens Side.

Falkenstjerne: Jeg tror ikke, at den høitærede Krigsministers Svar er synderlig tilfredsstillende for dette Things Medlemmer. Men da vi i Dag have den Fornøielse at se den høitærede Finantsminister være tilstede her, turde det maatte være mig tilladt at rette Spørgsmaalet til den høitærede Finantsminister. Det er jo en afgjort Sag, at det Princip, som den høitærede Krigsminister har fremdraget i Dag og prist i saa høie Toner, har været uopløselig knyttet til det Princip, at man provisorisk eller paa er forventet Tillægsbevilling, som man aldrig ventet at faae, har taget Pengene til dette

Billige og Hurtige og saa overladt Resten til Fremtidens Mulighed. Derfor tror jeg, at det for hele den politiske Situation i dette Thing vilde være i høieste Grad oplysende at faae et virkeligt Svar paa, om man fra det høie Ministeriums Side endnu stadig be- trakter dette som et saa konstitutionelt sundt, godt og rigtigt Princip, og om dette Princip, som den ærede Krigsminister lovpriste, ogsaa skal gjælde Maaden at tage Pengene paa.

Conseilspræsidenten (Estrup):

Jeg veed ikke, om det ærede Medlem, der nu talte, egentlig har ventet Svar paa sit Spørgsmaal. (Falkenstjerne: Jo!) Det undrer mig, at det ærede Medlem siger Jo. Det ærede Medlem maa vide for det Første, at det ikke gjælder om alle Oplysninger, som en Opposition ønsker, at en Regering ogsaa anser det for ønskeligt at give dem. Men det ærede Medlem maa endvidere vide, at det vilde være ganske uforvarligt for en Regering paa Forhaand, forud at udtale sig om saa vigtige Beslutninger, før de i Virkeligheden ere tagne paa det Sted og af dem, hvem det tilkommer at tage Beslutningerne.

N. Nielsen: Jeg vil kun tillade mig at spørge den ærede Finantsminister, hvem det er, der her har at tage Beslutninger, som have Gyldighed for Landet, og om det er i Henhold til Grundlovens § 2 eller andre, at de tages; thi det er meget væsentligt for os at faae Svar paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Falkenstjerne) har æstet Svar paa, og efter vor Grundlovsopfattelse kunne vi jo ikke skjønne rettere, end at Svaret maa gives her eller i Salen ovenover, gives for den danske Rigsdag.

Falkenstjerne: Jeg vil sige, at naar jeg rettede mit Spørgsmaal til den ærede Finantsminister, kunde det ikke være falbet mig ind at gjøre det, naar ikke de Udtalelser vare fremkomne, som faldt fra den ærede Krigsminister, men naar de fremkom, maatte jeg gaa ud fra, at de havde en bestemt Mening, en bestemt Hensigt, at disse Udtalelser fremkom for at forberede Noget, og jeg er endnu i dette Øieblik ikke ganske overbevist om, at de ikke have en saadan Hensigt. Det er jo desværre kommet dertil her i Landet, at det ikke er her i denne Hygning, at de afgjørende Beslutninger om Penges Anvendelse tages, men paa andre Steder udenfor denne Hygning. Den ærede Finantsminister antydede, at der er et saadant andet Sted. Jeg skal ikke foregribe det